

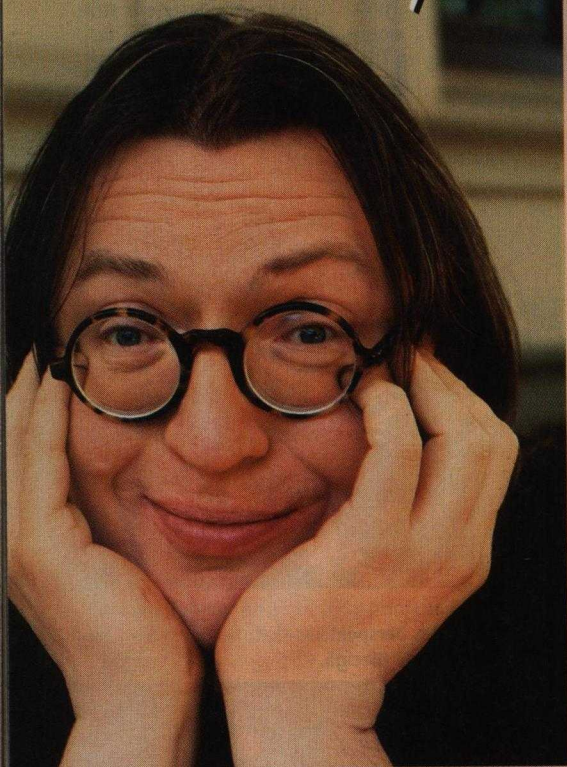
jubilārs

MŪZIKIS

PA BLATU

Inguna Kınca-Kolovza

20. maijā dumpiniekam un mūziķim **JURIM KULAKOVAM** 44. Šis cipars Jurim šķiet daudzkārt pievilcīgāks par nākamajā gadā gaidāmo: «Tas ne pēc kā neizskatās!»

▼ Juris ar māsu Maiju vasarā pirms skolas gaitu sākšanas.

«Māsiņa gājusi mammas – skolotājas – pēdās. Viņa ir viena no retajām mājturības maģistrēm Latvijā, raksta grāmatas, un viņai ir grāds matemātikā! Maija pagaidām nav precējusies un dzīvo Līvānos.» No Dubnas upes krastos pavadītā bērnības laikā Jurim visspilgtāk atmiņā palikušas epizodes, kad pa gaisu lidojušas šaha figūriņas. Proti, Līvānu 1. vidusskola bijusi slaveņa ar spēcīgām šaha un dambretes tradīcijām, tālab arī Kulakovu ģimenes atvasēm šīs spēles nebija svešas. «Mums abiem ar māsu bija pārāk stipri raksturi, tāpēc neviens no mums negribēja zaudēt. Un tad nu figūriņas gāja pa gaisu! Māsa «aizspēlējās» pat līdz sporta meistarei dambretē. Arī es biju skolas izlasē.»

▲ Mūziķis četru gadu vecumā.

Kopš agrīniem gadiem vecāki Juri radinājuši pie lauku darbiem. «Zemnieku saimniecība mums bija neliela. Pašu vajadzībām. Pieprotu visu – esmu ravējis, kaplējis, sienu vācis. Tā kā mums bija viena gov, apgavu arī slaukšanas iemaņas.»

Juris (ar brillītēm) – Līvānu 1. vidusskolas 5. klases skolnieks.

«Sešu gadu vecumā tiku aizvests uz sagatavošanas klasi klavieru nodajā. Tas bija briesmīgi! Man lika spēlēt ar vienu pirkstu, cilāt roku tā un šitā. Nu nē, teicu – man šitais nepatīk! Es gribu ar abām rokām spēlēt! Un tad, braukdams ar savam izmēram neatbilstošu trisriteni, dabūju *balgo* traumu. Kāja noslidēja no pedāļa, iespruka starp zobratu un ķēdi – smagi, līdz pat kaulam tika traumēts kājas iekšis. Līdz ar to mana mūzikas skolas «karjera» beidzās – nevarēju taču tiktāl aizstaigāt.»

Toties pēc pieciem gadiem, sagriebejis nopietni apgūt klavier spēli, Juris cieta sakāvi – pianistam viņš jau bija par vecu. Nācās izvēlēties starp pušamajiem instrumentiem un akordeonu. Juris izvēlējās otro. Iestāšanās mūzikas skolā gan sagādāja zināmas grūtības: «Nevarēju noturēt melodiju, bet ritma izjūta man bija laba. Tā nu sanāca, ka skolā zināmā mērā tiku uzņemts *pa blatu*. Vecākiem tikai pajautāja, vai puika pats grib spēlēt vai tā ir vecāku vēlme. Tā kā tā bija manējā, problēmu nebija.»

▲ Juris Kulakovs ar tēti Vladimīru un mammu Veroniku vecumā, par kuru apzinātu atmiņu nav.

Juris dzimis, audzis un līdz 10. klasei mācījies Līvānu vidusskolā. Tā kā tēvs bija mežzinis, Kulakovu ģimene dzīvoja nelielā dienesta dzīvoklī Dubnas upes tuvumā. Tēvu no darbavietas šķīra tikai dzīvokļa durvis – no dzīvojamās istabas viņš uzreiz nokļuva kantortelpā. Ar Juri dzīvē noticis gluži tāpat. Viņam grūti iedomāties, ka ik dienas būtu jādodas uz darbu. It viss ir vienuviet – studija, gultiņa un aizada galds.

▲ Kulakovs ar vecākiem un māsu pamatskolas beigšanas dokumenta saņemšanas dienā.

Līdz pamatskolas beigām Juris bija teju teicamnieks. Vienīgie četrinieki piecu ballu sistēmā viņam bija fizikulturā un dziedāšanā. Paraleli mācībām viņš aizrautīgi spēlēja futbolu, dambreti, bet ziemā – slēpoja. Vasarā pēc astotās klases beigšanas Juris saprata, ko nozīmē algots darbs – tēvs noorganizēja ligumdarbu meža izciršanā. Tiesa, pirmais ieraksts darba grāmatīnā ir ugunsdzēsējs – tā topošais mūziķis vasarās piepelnījās tēva mežniecībā.

▲ Juris 16 gadu vecumā, kad piepelnīšanās un sava prieka pēc spēlēja ballītēs. «Lielākoties tās bija skolas mēroga balles, bet dažkārt uzspēlēja arī Bioķīmiskās rūpnīcas klubā, par ko nopelnīju četrus rubļus un deviņdesmit kapeikas par vakaru. Šajā periodā mamma sapņoja par manu mūzikas skolotāja karjeru, cerēja, ka mācišos Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā. Bet mani vilka uz Rīgu. Gribēju stāties *Mediņos*, gar ko pedagogi mūzikas skolā, galvas šūpodami, teica – tu ko, Rīgā, *Mediņos*? Netiksi! *Mediņos* stājas *baigie džeki* – no Rīgas, no Jūrmalas. Tev tur nav ko meklēt! Pierunāju vecākus un pēc desmitās klases devos uz galvaspilsētu. Sak, pamēģināšu, ja nekas nesanāks, turpināšu mācības vidusskolā Līvānos.»

▲ Juris 20 gadu vecumā – J. Mediņa Mūzikas skolas pēdējā kursa students un «Menueta» dalībnieks.

«Kad, ne uz ko īpaši necerēdams, ieradās *Mediņos*, sapratu – jā, te patiesi sabraukuši spēcīgi akordeonisti. Taču, par spīti visam, notika brīnums. Iestājeksāmenos ņēma vēlā visu rezultātu summu. Akordeonā dabūju trijnieku, taču teorētiskajos priekšmetos, latviešu valodā un vēsturē man bija labākas atzīmes nekā citiem. Sākās jauna dzīve. Pateicoties Dzintaram Ozeram, ar kuru kopā spēlējām ballītēs kādā *blicītē* Slokā, jau pirmajos kursos saņēmu piedāvājumu kļūt par «Menueta» ērgelnieku.»

▼ 1988. gada 10. jūlijā pasaulē nāca Jura un Lienas meitiņa Justīne.

▲ Juris un Justīne pašlaik.

Justīne mācās Rīgas Centra Daiļamatniecības pamatskolas 7. klasē un J. Mediņa Mūzikas skolas vijoles nodaļas 6. klasē. Nākotnē sapņo par studijām ārzemēs. Kopīgi ar tēti Justīne vislabprātāk laiku pavada, braucot ar mašīnu. «Stūrēt māku kopš astoņu gadu vecuma, bet patstāvīgi braukt ar tēta *opeli* ceturtajā ātrumā – no 10 gadiem. Esmu sajūsmā, ka tētim mājās ir daudz pavārgrāmatu, galvenokārt par Itālijas un Francijas virtuvi, bet pukojos, ka viņš tās neizmanto. Tāpēc, kad esmu pie viņa ciemos, abi cenšamies kaut ko pēc tām pagatavot!»

▼ 1982. gada 18. novembris – Jura un Lienas kāzu diena. Vedējos – grupas «Pērkons» solists Raimonds Bartaševičs ar kundzi Mairu.

Mācoties beidzamajā kursā Pūteju un estrādes orķestru vadītāju un diriģentu nodaļā Konservatorijā, Juris stājās pirmajā un vienīgajā oficiālajā laulībā. «Ar Lieni iepazīnāmies komjaunatnes rīkotā radošās jaunatnes nometnē Gaujienā. Kad gadu bijām draudzējušies, sapratām, ka jāprecas. Dzīvojam irētā dzīvoklī Krāsotāju ielā, kur Lienai nācās pārdzīvot «Pērkonā» mēģinājumus un visus aizliegumus. Bija brīdis, kad mūsu vienīgie ienākumi bija Lienas arhitektes aldiņa – 80 rubļu. Diemžēl deviņdesmito gadu pirmajā pusē mūsu laulība tika šķirta. Abi bijām pārāk lielas personas...»

▲ Pirms četriem gadiem Dailes teātra sezonas slēgšanas ballē Juris iepazīnās ar tekstilmākslinieci Barbaru Ābeli, un kopš tā laika Barbara un Juris ir kopā. 📷